

Formanden: Jeg anser det for ganske uheldigt at komme ind paa at referere Udvalgsforhandlinger.

Zahle: Ja, men jeg er da nødt til at sige, at jeg har hævdet den Ting i Udvalget, naar man fra anden Side siger, at jeg slet ingen Ting har gjort.

Naar den ærede Ordfører siger, at jeg har regnet Officerslønningerne to Gange, tager han jo fejl. Der er paa § 22 eller paa Forslaget til Tillægsbevillingsloven, saa vidt jeg erindrer, foreslaaet en Stigning af over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men dertil kommer § 23 I, hvor der jo ogsaa er en Stigning; dertil komme alle de Ændringer, som allerede ere komne til Tillægsbevillingsloven, og dernæst vil der muligvis endnu komme nogle ny Forslag til Tillægsbevillingsloven. Hvad alt dette til sidst kommer til at betyde af ny Bevillinger og Genbevillinger, kan jeg ikke sige, men jeg har anslaaet det til et rundt Beløb, og det er rent skønsmæssigt. Om jeg har Ret eller jeg har Uret i dette Skøn, derom kan den ærede Ordfører ikke vide det allerbitterste, det er forbeholdt Fremtiden at afgøre. At det er Kantonnementsaar i Aar, og at det maaske ikke var det i Aaret 1900—01, hvad jeg for Resten slet ikke kan erindre, spiller jo i denne Forbindelse kun en meget ringe Rolle. Men vil den ærede Ordfører nu sige mig: Jeg anslaaer Militærudgifternes Størrelse i dette Øjeblik til $22\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvis vi ikke regne de 600,000 Kr. til Hædersgaven med. Men hvis vi regne de 600,000 Kr. med, ere Militærudgifterne paa det foreliggende Lovforslag over 23 Mill. Kr., foruden hvad der gennemføres ved særlige Love i Aar. Er dette rigtigt eller er det fejl, eller hvad anslaaer den ærede Ordfører vore samlede Militærudgifter paa det foreliggende Budget til?

Ordføreren (Jensen-Sonderup): Jeg har jo slet ikke bestridt Rigtigheden af det Tal, der fremkommer, naar man piller ud paa de forskellige Budgetter baade § 16, § 20, § 19 A., § 22 og § 23 I. og de paagældende Afsnit af § 26. Men naar det ærede Medlem saa i sin første Opgørelse sagde: Og hertil kommer saa paa Tillægsbevillingen et Beløb, der i hvert Fald ikke er for højt anslaaet, naar jeg sætter det til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa er det, jeg siger, at det sidste har han ikke Lov til at tage med. Nu sagde det ærede Medlem, da han nu fik Ordet, at han havde ansat det rent skønsmæssigt. Jeg spørger

derfor det ærede Medlem: Den Gang, han foretog sin skønsmæssige Ansættelse, var han da klar over, at der i Skønnet skulde være indbefattet et Fradrag af den Forhøjelse, som paa Tillægsbevillingsloven er en Følge af de militære Lønninger? Har han besvaret det, kunne vi diskutere videre om den Sag.

Maa jeg saa med Hensyn til Ansvar, som det ærede Medlem siger, han vil fralægge sig, blot gøre den Bemærkning, at det er en let Maade at fralægge sig Ansvar for Stigningen i Militærudgifterne. Naar man ikke har gjort det allerringeste hverken for at paavise, hvor Besparelser kunde findes eller for i det hele taget at undgaa Stigning, naar man har været med at anbefale Tinget at stemme for alle de Ændringsforslag, som have medført Stigninger, og ikke paa noget Sted har paavist Besparelser, ja, ikke en Gang har villet stemme for de Forslag, der have foreligget fra anden Side, om Besparelser, kan man ikke med nogen Ret bagefter komme og sige: Jeg fralægger mig et hvert som helst Ansvar for den Stigning. Det er for let at slippe over det, og den Maade at tage Ansvar paa vil jeg overlade til det ærede Medlem.

Zahle: Det er erkendt fra den ærede Ordførers Side, at vore Militærudgifter efter det foreliggende Budget er over 23 Mill. Kr., og naar man tager de særlige Love med, som sandsynligvis ville blive gennemførte i Aar, ville de komme op til $23\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naar jeg blot har faaet det konstateret, har jeg intet mere at bemærke.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg skal ikke blande mig i det sidste Ordskifte, men overlade det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) til den Skæbne, som den højtærede Ordfører har beredt ham. Jeg har kun nogle enkelte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen).

Det ærede Medlem er jo en meget dreven Agitator. Han forstaaer nok, hvordan man skal tage paa en Tale. Jeg sagde, at Staten yder stedse stigende Bidrag til Alderdomsunderstøttelse. Da derpaa det ærede Medlem tager Ordet, siger han, at jeg har sagt, at de Alderdomsunderstøttelser, som de gamle havde, vare rigelige, og saa spørger han mig, om jeg synes, at saa og saa meget om Maanedes er nok at leve af. Derom har jeg ikke udtalt det